

ZWIĄZEK POLSKICH ARTYSTÓW FOTOGRAFIKÓW
OKRĘG ŚLĄSKI
GALERIA KATOWICE ZPAF

032-253 77 77

<http://www.zpaf.katowice.pl/aktualnosci.html>

biuro@zpaf.katowice.pl

WARSZAWSKA 5 - KATOWICE

zaprasza o7.05 [środa]

o godz. 18:30

na wernisaż wystawy fotografii

BOGDAN KONOPKA - REZONANSE

#

wystawa trwa do 2 czerwca 2008

##

wstęp wolny

MATERIAŁ INFORMACYJNY

Bogdan Konopka - Rezonanse

Co łączy portret i pejzaż, społeczność ludzką i obszar ziemi? Światło, odpowiadają fotografii Bogdana Konopki, bo to ono kształtuje rzeczywistość, to dzięki światłu możemy doświadczyć materialności świata. Właśnie z tą myślą, fotograf wyrusza w kilkutygodniową podróż do dawnego zagłębia węglowego Nord-Pas-de-Calais na spotkanie potomków polskiej emigracji z początku XX wieku, i tej mniej licznej, z lat osiemdziesiątych.

Bogdan Konopka przyjechał do Francji w 1988 roku, i już podczas swojej pierwszej wizyty w regionie Nord-Pas-de-Calais, miał wrażenie, że doświadcza czegoś, co choć obce, było mu zarazem bliskie i znajome: krajobraz północy, jego szarości, które tak sobie upodobał, i swojsko brzmiące nazwy pojawiające się w witrynach sklepowych, na ulicach, w

szkołach, kościołach i na cmentarzach. Dlaczego wówczas Bogdan Konopka sfotografował teren kopalni w Loos-en-Gohelle, albo wymarłe osiedle górnicze w Arenberg? Czy dlatego, że jego dziadek, który był jednym z tych, którzy na początku XX wieku przyjechali „za chlebem” do Francji, po powrocie do rodzinnej wsi nigdy nie chciał mówić o swoich ówczesnych doświadczeniach z pracy w kopalni? Jaką interpretację nadać portretowi młodego mężczyzny pozującego z karabinem w swoim pokoju dziecięcym?

Minęły lata, i dziś, dzięki zaproszeniu i wsparciu Rady Głównej Departamentu Pas-de-Calais i gminy Béthune-Bruay, ArtoisComm., Bogdan Konopka powraca do przerwanej pracy, a to, co było próbą odtworzenia historii rodzinnej stało się wspólną przygodą fotograficzną. Jakich wyborów artystycznych dokonał dzisiaj Bogdan Konopka, który w międzyczasie stał się obywatelem francuskim? Po ruinach nie pozostało śladu, światło oblewa odrestaurowane budynki kopalniane, które dziś zmieniły przeznaczenie, odmalowane wieże szybowe, odnowione osiedla górnicze. Coraz mniej polsko-brzmiących nazw na szyldach sklepów, na miejscu dawnych wyrobisk rozciągają się obszary przemysłowe i olbrzymie kompleksy handlowe. *Mutatis mutandis*, bez nostalgii.

Krajobraz zmienia się wraz z zamieszkującą tamte tereny polską społecznością, obecnie rozproszoną, niejednorodną, ale wciąż zaskakująco żywotną. Bogdan Konopka postanowił wydobyć ze światła różnice i podzielić się z innymi efektem swoich spostrzeżeń. Co łączy tych, których pasją jest kultura, która, albo odziedziczyli po przodkach, albo, którą ztratili i chcą teraz odnaleźć, i tych, których historia życia wpisuje się rozdarciem, którzy z powodów zarobkowych, albo politycznych musieli opuścić swój kraj rodzinny po to by móc dalej żyć? Zapraszając te postacie, mające tak wiele do przekazania, przed swój obiektyw, fotograf szukał być może odpowiedzi na nurtujące go pytanie: co się z nami stanie?

Jacqueline Lepont Konopka, Paryż, czerwiec 2007

Traduction: Agnieszka Żuk

##

Janine Ponty

Nic podobnego nie mogłoby zaistnieć gdyby nie obecność obfitych złóż węgla we wnętrzu Ziemi.

Już w XIX wieku Polacy emigrowali do Francji, ale rzadko osiedlali się w regionie Nord-Pas-de-Calais. Uchodźcy polityczni stłumionych powstań, muzycy, artyści wybierali raczej Paryż albo słoneczne południe. Chopin nigdy nie postawił nogi na północy Francji.

Inne czasy, inna emigracja. Z końcem 1918 roku, po 123 latach zaborów, Polska odradza się jako niepodległy kraj, ale na przeludnionych wsiach brakuje pracy. Stany Zjednoczone, kraj dotychczas otwarty na uchodźców z Europy przyjmuje nowe prawa emigracyjne ograniczające napływ cudzoziemców. Dla Polaków Francja staje się nowym Eldorado, a w każdym razie krajem gdzie można „zarobić na chleb”.

Trzeciego września 1919 roku w Wersalu, w wyniku negocjacji pomiędzy rządami obu państw, zostaje podpisana konwencja regulująca kwestię zatrudnienia polskich robotników we Francji. Umowy, podpisywane na rok, gwarantują równość płac dla robotników polskich i francuskich posiadających tożsame kwalifikacje i zatrudnionych w tym samym przedsiębiorstwie. Wstępna selekcja pozwala na wykluczenie osób chorych i słabych fizycznie. Od tej pory, raz w tygodniu, ruszają specjalne pociągi wiozące w nieznaną kilkuset chłopów bez ziemi, którzy nie znają ani słowa po francusku.

Francja potrzebuje rąk do pracy, zwłaszcza zdewastowany przez wojnę region Nord-Pas-de-Calais, który czeka na odbudowę. Kiedy przybywają pierwsze transporty Polaków gminy górnicze przypominają gruzowisko. Szyby wydobywcze, zalane przez cofających się Niemców, muszą zostać doprowadzone do stanu użytkowania. Każdy chciałby wierzyć, że ta przygoda nie potrwa długo.

Nie wszyscy mieszkańcy departamentu Nord, którzy mają polskie pochodzenie, są potomkami emigrantów, którzy przybyli ze swoich rodzinnych

wsi w Polsce. Część z nich posiada „korzenie westfalskie”. To znaczy, że ich przodkowie, w większości pochodzący z Wielkopolski, przyjechali do Francji z Zagłębia Rury gdzie osiedlili się pod koniec XIX wieku, w epoce industrializacji cesarstwa Wilhelma II. To tam nauczyli się zawodu, przyzwyczaili do życia miejskiego, tworzyli stowarzyszenia, związki zawodowe, gazety i pielęgnowali ducha polskości. Nie mogąc po Pierwszej Wojnie Światowej znaleźć w Polsce pracy odpowiadającej ich kwalifikacjom, niektórzy woleli opuścić wrogie Niemcy, podpisywali umowy i przyjeżdżali do Francji wraz z rodzinami, dobytkiem i kuchniami Krupp.

W ciągu dziesięciu lat, setki tysięcy polskich robotników osiedlają się w regionie Nord-Pas-de-Calais. Początkowo, przepływ osób był duży, i ci, którzy wyjechali szybko nie mogąc przyzwyczać się do pracy pod ziemią, nie zapisali się w pamięci społeczności. Byli tacy, którzy wytrzymywali zaledwie parę tygodni, po czym zrywali umowy narażając się w ten sposób na wydalenie z Francji. Najczęściej byli to młodzi mężczyźni, którzy przyjechali bezpośrednio ze swoich rodzinnych wsi i nie potrafili przyzwyczać się do życia na obczyźnie. Inni, po roku pracy w kopalni, do którego byli zobowiązani umową, próbowali znaleźć zatrudnienie w rolnictwie. Do dziś w Szampanii spotyka się świetnie prosperujące rodziny polskiego pochodzenia, których dziadkowie rozpoczynali karierę zawodową pod ziemią w zagłębiu Béthune. Górnicy przybyli z Westfalii okazali się bardziej odporni. Byli nie tylko przyzwyczajeni do pracy w kopalni i do panującej tam wysokiej temperatury, ale także mogli liczyć na wsparcie rodziny.

Według wyników spisu powszechnego, w 1931 roku mieszkało we Francji ponad pół miliona Polaków (508 000), z tego dwie piąte w Pas-de-Calais (110 000) i Nord (92 000). Całkiem sporo jak na te dwa departamenty!!!

Pobyt Polaków na północy Francji, początkowo przewidziany na krótki okres, przedłużył się wpisując się na trwałe w obraz regionu. W 1927 roku Uniwersytet w Lille rozpoczął nauczanie języka polskiego. Instytut Katolicki wkrótce poszedł w jego ślady. Znajomość języka polskiego była

niezbędna dla inżynierów pracujących w kopalniach i dla lekarzy zatrudnionych w korporacjach węglowych. Polscy górnicy praktycznie nie znali francuskiego, nie mówiąc o ich małżonkach.

W okresie międzywojennym Polacy pielęgnowali więzi w obrębie własnej wspólnoty. Żyli w otoczeniu swoich pobratymców, żenili się między sobą, i nie tracili nadziei na powrót do kraju, gdy tylko będzie tam dla nich przyzwoita praca. W oczekiwaniu na ten moment, różnymi sposobami, pielęgnowali ducha polskości : zakładali stowarzyszenia, często o charakterze katolickim, uczęszczali na polską mszę w niedzielę, robili zakupy w sklepikach zarządzanych przez byłych górników gdzie znajdowali polskie produkty żywnościowe, czytali *Wiarusa Polskiego* albo *Narodowca*, dwa polskie dzienniki, pierwszy z nich wychodził w Lille, drugi w Lens. Dzieci natomiast, oprócz obowiązkowej nauki w szkole francuskiej, wieczorami, albo w czwartki, chodziły na lekcje polskiego. Można było czuć się prawie jak w Polsce.

Podstawy tej ojczyzny tworzonej na obczyźnie zaczęły się wykruszać właśnie z powodu dzieci. Jeden rok nauki wystarczy, aby mały emigrant mówił płynnie językiem swojego nauczyciela, a także nauczył się czytać i pisać. W tym wieku, przyswojenie nowego języka przychodzi łatwo. Między sobą, bracia i siostry zaczynają mówić po francusku. Kiedy dorosną, zarzucają lekturę *Narodowca* wybierając powojenny *La Voix du Nord* albo jeden z paryskich dzienników.

Trudno powiedzieć jak potoczyłyby się losy Polaków we Francji gdyby nie Druga Wojna Światowa. Ci, którzy nie odpowiedzieli na apel repatriacyjny komunistycznej Polski po 1945 roku, zrozumieli, że zestarzeją się na obczyźnie. Co nie przeszkodziło im w zachowaniu polskiej narodowości, podczas gdy ich dzieci przyjęły, za ich aprobatą, narodowość francuską. Niewielu uczestników tej niecodziennej przygody żyje do dzisiaj. Bogdan Konopka sfotografował ich dzieci i wnuki, które nie zapomniały o swoim polskim pochodzeniu. W ich domach ciągle śpi się pod pierzyną z gęsiego puchu. To obok pierzyny właśnie pozuje do zdjęć Bogdana Konopki

jedną z pań z albumu fotograficznego. Ciągłe odbywają się uroczystości o polskim charakterze. Są okazją do założenia strojów ludowych, również ubiorów górali tatrzańskich, bez względu na to czy dziadek stamtąd pochodził, czy nie. Polskich sklepów wędliniarskich jest coraz mniej, ale jeszcze można je spotkać. W regionie Nord-Pas-de-Calais, bardziej niż gdziekolwiek indziej we Francji, chociaż, siłą rzeczy, coraz rzadziej, ciągle praktykuje się naukę języka polskiego w szkołach podstawowych, w gimnazjach, w liceach i na uniwersytecie.

To właśnie te pozostałości, ta polska atmosfera, sprawiają, że zauważa się również obecność innych Polaków, którzy osiedlili się na północy Francji zaraz po wojnie, albo w latach osiemdziesiątych. Ani oni, ani ich przodkowie, nigdy nie pracowali pod ziemią. Nauczyciele, artyści, tłumacze, księgarze, handlowcy, dyplomaci, księża katoliccy na misji, wszyscy oni mówią biegle po francusku i po polsku, ale z polskim akcentem. W życiu codziennym spotykają potomków „usmolonych gąb”, którzy dziś są całkowicie francuskojęzyczni. Jak widać polskość może mieć również francuski akcent.

Traduction: Agnieszka Żuk

###

Bogdan Konopka - biogram

Bogdan Konopka urodził się 27 lipca 1953 roku w Dynowie. Ukończył Technikum Kinematografii na wydziale fotochemia. W latach 1980-1985 prowadził pracownię fotografii w IKiEM Politechniki wrocławskiej. Tamże w roku 1981 w galerii Antresola zadebiutował wystawą *Solidarnosc*. Dwukrotnie wyróżniony nagrodą Rektora "Za udział w pracach badawczych". W latach 1982-1985 współuczestnik i współtworca programu *fotografia elementarna* realizowanego przy galerii Foto-Medium-Art we Wrocławiu. Założyciel i kierownik galerii fotografii *P.S.* we wrocławskim klubie MPiK (1985-1986). Od roku 1985 fotograf niezależny. W 1988 roku wyjeżdża do Francji gdzie mieszka i pracuje do dziś. Jest ostatnim członkiem przyjętym do ZPAF w XX stuleciu. Stypendysta *Pro Helvetia* (Szwajcaria 1993), Miasta Paryż (1994), Ambasady francuskiej w Pekinie (2005), Instytutu Kultury Francuskiej w Rumunii oraz na Białorusi (2000 i 2004), laureat *Grand Prix de la Ville de Vevey* w Europejskim Konkursie Fotografii (1998). Ważniejsze cykle prac: *Wrocław* (1978-2004), *Solidarnosc* (1981), *Portrety tylem* (1982-1983), *Rzeczywistosc bezterminowa* 1982-1983, *Niewidzialne miasto* (1990-2005), *Rzeczywistosc bezterminowa II* (1993), *Szary Paryż* 1994-1995), *Kryptogramy* (1998), *Rekonosans* (1998-2000), *Twarze* (1998-2005), *Jesien w Pekinie* (2003-2005). Korespondent *Pisma Artystycznego Format* od 1994 roku oraz *Kwartalnika Fotografia* od roku 2000.

WAZNIEJSZE WYSTAWY INDYWIDUALNE :

2008

PAYSAGES ALEATOIRES La galerie du Theatre, Gap, Francja
DE RERUM NATURA Biennale Fotografii Moskwa
CHINY, IMPERIUM SZAROSCI Fotofestiwal Lodz

2007

CHINE, L'EMPIRE DU GRIS Galeria F.Paviot, Paryż
REZONANS Bruay la Buissiere

2006

KRYPTOGRAMY, Museo Fotografia Contemporanea, Milan-Italia
BEIJING OPERA - work in progress, galleria BWA Bielsko Biala
CHINSKIE MURY, galleria Luksfera, Warszawa.
FOTOGRAFIE Z POLSKI 1986-2006 Miesiac Fotografii w Krakowie
PEJZAZE Z CHIN, galleria Paviot, Paris, France

2005

BEIJING OPERA Biennale Fotografii, Canton, Chiny
DE RERUM NATURA galleria Wanda Michalak, Amsterdam, Holandia
CIALO ODZIANE CIENIEM Muzeum "Arles Antiques" Arles Francja
EUROLAND Dni fotografii w Kaunas, Litwa. Lodz, Polska.

2004

BEFORE ARRIVING « Aura gallery », Szanghaj, Chiny
EUROLAND galleria « Le bleu du Ciel », Lyon, Francja
UN MUSEE EN CHANTIER (fotografie 1990-2004) Muzeum Beaux Arts, Angers, Francja

TWARZE Galeria Mala, Warszawa
JESIEN W PEKINIE Galeria FF, Lodz

2003

LOST IN TIME Candace Perich gallery, Katonah, USA.
PARYZ, NIEWIDZIALNE MIASTO Festiwal w Ping Yao, Chiny
PARYZ, NIEWIDZIALNE MIASTO Centrum Pompidou, Paryż, Francja
AU-DELA DU VISIBLE Muzeum w Le Touquet Paris Plage, Francja

2002

RECONNESSANCES galleria Periscope, Liege, Belgia

RECONNESSANCES galeria Fiducia, Ostrawa, Czechy
SZARY PARYZ , BWA Wroclaw
SZARY PARYZ , PGS Sopot
SZARY PARYZ, Muzeum Historii Fotografii, Krakow
PRZYPADKOWE PEJZAZE , galeria Chateaud'Eau, Toulouse, Francja
STYKI Blue Sky gallery, Portland, USA
2001
RECONNESSANCES galeria Pennings, Eindhoven, Holandia
RECONNESSANCES galeria PF Poznan
2000
SZARY PARYZ Instytut Polski, Miesiac Fotografii, Paryz, Francja
RECONNESSANCES Images 2000, VEVEY, Szwajcaria
CASSEL Muzeum Regionalne, Cassel, Francja
1998
KONIEC I POCZATEK galeria Mala, Warszawa
NIEWIDZIALNE MIASTO galeria Acta Internationale, Rzym, Wlochy
1995
AURA TRWANIA Muzeum Matisse Nicea, Francja
NIEWIDZIALNE MIASTO, PARYZ (fragmenty) galeria Arena, Arles, Francja
NIEWIDZIALNE MIASTO, PARYZ (fragmenty) galeria FF, Lodz,
1994
NIEWIDZIALNE MIASTO Miedzynarodowe Spotkania Fotograficzne, Arles, Francja
DE NATURA RERUM Maj fotografii Reims, Francja
STYKI galeria 3 x A, Zamek w Angers
1993
PORTRET PEWNEGO LICEUM Le Longeron, Francja
OGRODY SEKRETNE Saint Florent - le vieil, Francja
1990
CE QU'ILS VOIENT, CE QU'IL REVENT - Nouveau Theatre d'Angers, Francja.
FOTOGRAFIE 1980-1990 galeria Le Triangle, Rennes, Francja
POLNISCHE KULTURTAGE - Oldenburg, Niemcy
1988
SPOTKANIE Z FOTOGRAFIA... (performance) galeria Entropia, Wroclaw
1985
RZECZYWISTOSC BEZTERMINOWA Czarna galeria BWA, Legnica
1984
RZECZYWISTOSC BEZTERMINOWA galeria Foto-Medium-Art, Wroclaw
1983
Z OKNA galeria Foto-Medium ART, Wroclaw
« 120 » galeria Okno, Legnica
1982
PUSTE-PELNE galeria Foto-Medium-Art, Wroclaw (z Jerzym Olkiem)
1981
SOLIDARNOSC galeria Na antresoli, Politechnika Wroclaw

WAZNIEJSZE WYSTAWY ZBIOROWE :

2008
ART PARIS
ART BRUSSEL
2007
APOCALYPSE Candace Dwan gallery, New York
FOTOGRAFIA POLSKA XX WIEKU ZPAF Warszawa
CZAS ZAPAMIETANY CSW Warszawa
2006
ART BRUSSEL Miedzynarodowe targi Sztuki Bruksela, Belgia
ART-PARIS, Miedzynarodowe targi Sztuki, Grand Palais, Paryz, Francja
XX WIEK W FOTOGRAFII POLSKIEJ Z KOLEKCJI MUZEUM SZTUKI Tokio, Niigata
2005

OBJECTIF PARIS, Calcuta-Indie, Pekin-Chiny, Rio de Janeiro-Brazylia,
Cascavel-Brazylia,
Brasilia-Brazylia, Recife-Brazylia. Fortaleza-
Brazylia.
EST-CE AINSI QUE LES HOMMES VIVENT, Ogrody luksemburskie Paryz.
PARIS DES PHOTOGRAPHES - ze zbiorow Centrum Pompidou, Miedzynarodowy
Festiwal
Fotografii, Canton, Chiny
PARIS-PHOTO, Paryz, Francja (galleria Paviot)
2004
PARIS DES PHOTOGRAPHES - ze zbiorow Centrum Pompidou, Biennale Fotografii,
Moskwa, Rosja,
Kunstmuseum Magdeburg, Niemcy.
ILUZJA CZASU Muzeum Narodowe, Minsk, Bialorus
OBJECTIF PARIS, Koweit City-Kuwejt, Amman-Jordania, Damas-Syria, Beyrouth-
Liban,
Sanaa-Yemen, Delhi-Indie.
ART BASSEL Miedzynarodowe targi Sztuki (gal.Paviot), Bassel, Szwajcaria
2003
AIPAD SCHOW Miedzynarodowe Targi Fotografii, Nowy York, USA, (galleria
C.Perich)
FIAC, Miedzynarodowe Targi Sztuki, Paryz, Francja (galleria Paviot)
WIEZA EIFLA, Centrum Pompidou
2002
ALMORY PHOTOGRAPHY SCHOW Nowy York, USA, (galleria C.Perich)
PHOTO L.A. Miedzynarodowe targi fotografii, Los Angeles, USA (galleria
C.Perich)
AIPAD SCHOW Miedzynarodowe Targi Fotografii, Nowy York, USA (galleria
C.Perich)
KRYPTOGRAMY Biennale Fotografii i Sztuk Wizualnych, Liège, Belgia
KRYPTOGRAMY Galeria Entropia Wroclaw (z udzialem Mariusza Hermanowicza)
DEKADA Muzeum Sztuki, Lodz ; Muzeum Narodowe Wroclaw, galeria Pusta Katowice
2000
PHOTO LA Miedzynarodowe targi fotografii, Los Angeles, USA (galleria
C.Perich)
PARIS PHOTO Miedzynarodowe targi fotografii, Paryz (galleria Paviot)
CZAS PRZELOMU - KONTAKTY Katowice, Warszawa, Gdansk, Lodz, Poznan...
BIENNALE FOTOGRAFII HELLENIQUE Ateny, Grecja
BIENNALE FOTOGRAFII Poznan
ILUZJA ODLEGLOSCI Muzeum Narodowe, Minsk, Bialorus
PHOTOGRAPHY galeria Candace Perich Katonah N.Y. USA
AIPAD SCHOW Miedzynarodowe targi fotografii New York, USA (galleria
C.Perich)
1999
DE NOVO - reality industriel, Lwow, Ukraina
PRZESTRZENIE PRYWATNOSCI Muzeum Fotografii Siauliai, Litwa
OBRAZY POJMANE Panstwowa galeria Sztuki, Sopot
MINIATUROWE WIZJE galeria Pierre Brule, Paryz, Francja
EMOCJE Photo Espana, Madryt, Hiszpania
1998
EMOCJE Club-Med, Djerba, Tunezja
FETYSZE I FETYSZYZMY galeria Passage de Retz, Paryz, Francja
PEJZAZE CODZIENNOSCI spotkania fotograficzne, Coimbra, Portugalia
FOTOGRAFIA 98 Fundacja Turleja, Krakow
1997
PARIS DES PHOTOGRAPHES - ze zbiorow Centrum Pompidou
Bunkamura Muzeum
Tokyo, Japonia
PARIS DES PHOTOGRAPHES Suntory Muzeum Osaka, Japonia

W STRONE MAGII Sarajewo, Bosnia Hercegowina
W STRONE MAGII Liubliana, Slowenia
ART BASEL Miedzynarodowe targi Sztuki, Basel Szwajcaria
NICEA, JEDNO MIASTO DZIESIECIU FOTOGRAFOW Muzeum Matisse Nicea
1996
FOTOGRAFIA WSPOLCZESNA WE FRANCJI Centrum Pompidou, Paryz
FOTOGRAFIA WSP. WE FRANCJI Z KOLEKCJI FNAC Miesiac fotografii Moskwa.
BLIZEJ FOTOGRAFII galeria BWA, Jelenia Gora
1995
INAUGURACJA galeria Paviot Paryz, Francja

1994
PASAZE PRZEZ PEJZAZ galeria Le Lieu, Lorient, Francja

1993
KOLEKCJA FNAC Centrum Pompidou, Paryz, Francja
DUCH MIEJSC Narodowe Centrum Fotografii, Paryz, Francja

1986
FOTOGRAFIA ELEMENTARNA BWA Zamek, Szczecin,
UCZESTNICTWO WE WSPOLNOCIE galeria Foto-Medium-Art, Wroclaw

1985
BYTY BEDACYCH galeria KOK Klodzko
KARKONOSZE POSTAWY galeria Sztuki Wspolczesnej Jelenia Gora

1984
KARKONOSZE BWA Jelenia Gora

PRACE W KOLEKCJACH :

MUZEUM NARODOWE SZTUKI NOWOCZESNEJ CENTRUM POMPIDOU, Paryz
BIBLIOTEKA NARODOWA, Paryz
PANSTWOWE ZBIORY SZTUKI WSPOLCZESNEJ FNAC Paryz
MUZEUM CARNAVALET Paryz
REGIONALNE ZBIORY SZTUKI WSPOLCZESNEJ FRAC, Paryz
EUROPEJSKI DOM FOTOGRAFII MEP Paryz
COLLECTIONS DU MINISTERE DE LA COMMUNAUTE FRANCAISE DE

BELGIQUE -

Bruxela, Belgia
MUZEUM NARODOWE Minsk, Bialorus
MUZEUM SZTUKI ,Lodz
MUZEUM NARODOWE Wroclaw
MUZEUM HENRI MARTIN Cahors
MUZEUM REGIONALNE Cassel
MUZEUM ELIZEJSKIE Lausanne, Szwajcaria
MUZEUM APARATOW FOTOGRAFICZNYCH Vevey, Szwajcaria
MUZEUM BEAUX-ARTS Angers
MUZEUM REGIONALNE Le Touquet, Francja
REGIONALNE CENTRUM FOTOGRAFII Douchy les Mines, Francja
GALERIA CHATEAU d'EAU Toulouse, Francja
CENTRUM FOTOGRAFII Nicea, Francja
CONSERVATOIRE DU LITTORAL, Paryz
IMAGES AU CENTRE Blois, Francja
CAISSE NATIONALE DU MONUMENT HISTORIQUES (MONUM) Paris, Francja
GALERIA WYMIANY Lodz
ARTOTEKI : Angers, Nantes, Grenoble

WYDAWNICTWA INDYWIDUALNE (wybor):

UN CORPS VETU D'OMBRE Musee de L'Arles Antiques, Arles 2005, str.64, tekst Michéle Moutashar.
EUROLAND , wydawnictwo Lieux Dits Lyon 2004, str.68 Teksty Françoise Paviot i Gilles Vernerret
UN MUSEE EN CHANTIER PHOTOGRAPHIES 1990-2004, Musée des Beaux Arts d'Angers 2004, stron 112 teksty : Patrick Le Nouène, Michel Melot.
DE RERUM NATURA , Wydawnictwo Kropka, Wrzesnia 2004 , str.136, poslowie Krzysztof Rutkowski.
AU-DELA DU VISIBLE , Aureoline Editions, Le Touquet 2003, stron 68, wstep Jacqueline Konopka oraz Patrice Deparpe.
PARIS EN GRIS / SZARY PARYZ wydanie drugie, Wydawnictwo Uniwersytetu M.C. Sklodowckiej, Lublin 2002 teksty Adam Zagajewski, Elzbieta Lubowicz. Str.72
PARIS EN GRIS / SZARY PARYZ Wydawnictwo UMCS Lublin 2000, wstep Adam Zagajewski. str.72
RECONNAISSANCES, wydawca :IMAGES' - photographie,cinema multimedia. Vevey Szwajcaria 2000. Teksty Wiliam A. Ewing oraz Arno Rafael Minkinen , (portfolio - 50 plansz)

CASSEL 1999 , wydawca Musée Departmental de Cassel 1999. teksty Petr Král, Laurent Guillaut, Bogdan Konopka. Str 72.

L'ILE DUMET , wydawnictwo Marval Paris 1995, wstep Jean-Christian Fleury str. 48.

LOIRE ATLANTIQUE , wydawnictwo SILOË, Laval 1991, tekst Franck Allain, str.144.

WYDAWNICTWA ZBIOROWE :

PARIS DE PHOTOGRAPHES, (ze zbiorow Centrum Pompidou) CIEA/Centrum Pompidou Beijing 2005, China, str140

PARIS DE PHOTOGRAPHES, Kunstmuseum Kloster Unser Lieben Frauen, Magdeburg. str156

50 ANS DU MONDE DIPLOMATIQUE , Editions Cercle d'Art et Le Monde Diplomatique Paris 2004.

LES VERTIGES DE L'AMOUR, Françoise Paviot, Editions du Chêne / Hachette Livre 2004

OBJECTIF PARIS wydawca Phileas Fogg i Paris Musée 2003

THE PINGYAO INTERNATIONAL PHOTOGRAPHY FESTIVAL , wydawca Kong Xiangqin , Chiny.

SLOWO O FOTOGRAFII wydawnictwo Lodart SA 2003

FRESQUES A L'EPREUVE DE LA PHOTOGRAPHIE , wydawca CTC Albiana 2002

FOTOGRAFIA POLSKA LAT 90. Wydawca Muzeum Sztuki w Lodzi 2002

LA COLLECTION DU FONDE REGIONALE D'ART CONTEMPORAINE D'ILE DE France , wydawca Reunion des Musées Nationaux 2001

IMAGES AU CENTRE 01 / PHOTOGRAPHIE CONTEMPORAINE, ARCHITECTURE ET PAYSAGES , wydawca MONUM, Editions du patrimoine 2001.

160 ANS DE PHOTOGRAPHIE EN NORD PAS DE CALAIS , wydawca Actes Sud / ADCDMDN 2001

LE NU PHOTOGRAPHIE , wydawca Actes Sud 2000.

PETITES BAIES ET GRANDES FENÊTRES , wydawca Actes Sud 1999

HISTOIRES D'ŒUFS Editions Ides et Calendes Geneva 1999

PARIS CAPITALE DE LA PHOTOGRAPHIE wydawnictwo Hazan 1998.

FOTOGRAFIA WE WROCLAWIU 1945-1997 , wydawca ZPAF Wroclaw 1997.

NICE DIX PHOTOGRAPHES ET UNE VILLE , Gregoire Gardette Editions 1997.

*

Bogdan Konopka zaczął fotografować w połowie lat siedemdziesiątych kierując swój obiektyw na miasto w którym mieszkał, miasto zburzone w 70% w czasie wojny, miasto o podwójnej tożsamości: Breslau - Wrocław. To co go interesuje najbardziej to sfera cienia, tak w sensie potocznego oglądu rzeczy jak i samej natury fotografii. Jego fotografie nie ujrza jednak przez lata światła dziennego jako że nie sprzyjał temu układ polityczny tamtych lat . Skonceptualizowany i przeintelektualizowany system wystawienniczy w Polsce też nie był w stanie przelknąć jego propozycji dostrzegania ciemnej strony rzeczywistości. Dopiero po ich wystawieniu w Angers we Francji w roku 1991 *LE Monde* uzna je za rewelację . Konopka dalej konsekwentnie będzie fotografował miasta w których przyjdzie mu żyć i mieszkać. Najpierw będzie to Angers a następnie Paryż. Seria *Niewidzialne Miasto* przyniesie mu międzynarodowy rozgłos po wystawie na festiwalu w Arles w 1994 roku a za serie *Szary Paryż* otrzyma Europejską Nagrodę Fotografii w Vevey w 1998 roku. Wówczas Konopka powróci do Europy Centralnej i przemierzy siedem krajów byłego bloku wschodniego tworząc serie *Rekonosans*, będąca próbą rozliczenia z upadłym imperium. Aktualnie Konopka regularnie podróżuje po Chinach próbując uchwycić odchodzącą w niebyt tamtejszą wielowiekową szarość trwania. Bogdan Konopka najchętniej fotografuje pejzaz miejski, (ostatnio coraz chętniej architekturę współczesną) ale także pejzaz oraz wykonuje portrety. Z jego twórczości najbardziej znane są styki wykonywane z negatywów wielkoformatowych 4x5 i 8x10 cala choć autor nie stroni od kamer średnioformatowych jak i małego obrazka. W ostatnich dziesięciu latach prace Konopki można było oglądać w wielu czasem bardzo egzotycznych krajach na wszystkich kontynentach z wyjątkiem Australii. Jego szare, poetyckie, czasami surrealne miniatury są przesycane osobistymi emocjami i energiami co sprawia, że ich autora rozpoznaje się zazwyczaj już na pierwszy rzut oka. Artysta na stałe wpisał się w historię fotografii, choć prawdopodobnie nie doszedł jeszcze do ostatniego zdania.

Bogdan Konopka
49 rue de la procession
75 015 PARIS
FRANCE

Tel/fax +33+ (0) 1 45 67 19 44

bogdan.konopka@wanadoo.fr